Stjernen.

P. Ebbeson Redaktør.

☞ Entered at the P. O. at St. Paul. Neb. as second class matter.

Alt Bladet vedkommende saasom: Indsendelser, Adresseforandringer o.s.v. adresseres **Stjernen, Dr. 308 St. Paul, Nebr.**

Penge kan sendes i „Money Orders", Post Note, Bank-Note eller i Registeret Breve.

For Penge der sendes i løse Breve kan Udgiverne ikke være ansvarlig.

Toleranse.

(Skrevet af „En Ven af Sandhed.")

(Sluttet.)

Andet: en sand Toleranse.

Hvorledes skal vi forklare os det, trænger det igrunden til Forklaring? Vi ved jo, at Toleranse betyder Fordragelighed; men det som her maa lægges Vægt paa er, at den er „sand". Det gjælder altid for os Mennesker at skjælne imellem det sande og det falske og ikke mindst da, naar det møder os paa det kirkelige og kristelige Omraade. Derfor, naar her er Tale om sand Toleranse, saa kjender jeg ikke nogen bedre Forstaaelse af den end denne: den bestaar i at fordrage det sande! eller er Sandhedskjærlighed!

Ingen maa gjøre sig den Tanke, at det er en Urt der vokser i enhver Mands Have, en saadan vil blive skammelig narret. Nej, vil man finde den, da maa den søges indenfor Sandhedens hellige Grændser, Guds Ords Sandhedsgrændser, blandt dem der ere frelste, oplyste af og befæstede i Sandhed saaledes, at den har dem i sin Magt. Ja, lad os gjentage det: indenfor Sandhedens hellige Grændser finder vi den sande Toleranse. Og deraf fremgaar, at den ikke, som den falske Toleranse, kan kalde alt og alle Meninger gode for Freds Skyld, nej, den bliver yderst u-fordragelig, naar den støder paa Løgn. Vi kan derfor godt sige, at den, befæstet i og begrændset af Sandhedens Grændser, er ikke slydende lig den falske Toleranse — men vil vinde en altid for Guds Kirke gavnlig Sejer, om den end ofte vil blive udskreget for ufordragelig og partisindet.

Hvad den altid har holdt og vil holde fast paa er, at Sandhed er den ene frelsende Magt, den i Herrens Ord aabenbarede Sandhed; før nogen anden Myndighed bøjer den sig ikke, hvis den ikke taaler Guds Ords Prøvesten, lad det være Traditioner, (gamle Overleveringer) Konfessioner, (Bekjendelses-Skrifter) eller Samfunds Beslutninger i Troessager, vedtagne Lærepunkter. Den bevifer sig altid „Sandheden tro i Kjærlighed"; men dens Kjærlighed er Kjærlighed til Sandhed, som den forivarer og kommer derover i Strid med alt Løgnens Væsen, der altid er eftergivende i Sandhedsspørgsmaalet, ja kommer altid i Strid med den falske Toleranse, som søger at ligestille alt, naar det har et kristeligt Skin.

Sin Sandheds-Kjærlighed viser ogsaa den sande Toleranse derved, at den ikke betragter sig som den eneste Indehaver af Sandhed til Salighed. I denne Ting aabenbarer sig dens sunde og Gud velbehagelige Fordragelses Aand paa en skjøn og alle fromme Hjerter tiltalende Maade. Den lader nemlig forstaa, at den fra sit faste Stade: Sandheden og Kjærlighed til den, har opdaget, at der hos andre, til Eksempel et Kirkesamfund, skinner Sandhedens Lys og det i den Grad klart, at dets Lemmer kan frelses. Den ser, at den saliggjørende Sandhed, der endnu er bevaret i det, bliver prædiket og troet til Frelse. Paa dette Grundlag vokser den sande Toleranses dejlige Blomst, der dog paa ingen Maade viser sig i at fordrage, hvad der ikke er af Sandhed, eller at holde deres Sandsheds-Erkjendelse ubrødelig, men deri, at Glæde fylder Hjertet, fordi den frelsende Sandhed her ogsaa faar Lov at gjøre sin frelsende Gjerning.

Men kunde vi da ikke godt enes, spørge straks den falske Toleranse; er det ikke nok, naar vi ere Guds Børn alle sammen? Du siger jo, at andre ogsaa kan blive salige. Svar: Om der ogsaa er Sandhed, som er troet til Salighed af alle Frelste i de forskjellige Samfund, saa giver det paa ingen Maade Ret til at se bort fra det som skiller ad; thi det kan ikke paa nogen Maade være Sandheden, og det er kun den, som maa taales, leves, elskes og fordrages. Det maa være Løgnen, som adskiller Vildfarelsen, som her har sat en Grændsepæl, der, hvis vi lader den staa, idet den taales, (falsk Toleranse) kan bringe os med sig i sit Fald. Den Sandhed 1.) at ingen Eftergivelse for det falske bringer varig Fred, med mindre det skal være den aandelige Døds Fred, 2.) at Menneskeet ikke frelses ved Løgn, og 3.) at det er en Kristens Pligt at være aarvaagen ogsaa i dette Stykke, taler nok som for at staa paa sin Post: kun at fordrage og elske det sande. Saaledes gjorde Apostelen Paulus, da han skrev til Menigheden i Galatien: „Dersom nogen prædiker et andet Evangelium for eder, end det I have annammet, han være en Forbandelse" (Gal. 1, 9.). Det skader ikke at være apostolske Kristne i denne Henseende! da bevares vi i Sandhed, og lader os ikke blænde af et Vækkelsens Vindpust, naar Sandheden i væsentlige Ting bliver tilsidesat, og heller ikke løber man over til sine kirkelige Naboer, fordi der synes mere Liv, hvis de derhos fordrage det falske, ligestiller alt.

Endnu et Par Ting hos den sande Toleranse, der gjør Hjertet saa godt, vil vi drage frem. 1.) Som den glæder sig ved Sandhed til Salighed, den finder hos andre, og gjør alt til, at den vinder Fremgang, saa glæder den sig ogsaa, det er, dens Sandheds-Kjærlighed nøder den til med Tak til Gud at erkjende, hvor den møder kristeligt Liv, at her er Herrens Værk. Den er ikke kold og stiv lig det stive Renlæreri, der har sat baade Liv og Salighed til paa al sin indbildte Renhed i Lære, nej, her gløder den af Varme og Fordragelighed, da den ser Sandhedens Magt til Synderes Frelse, paa samme Tid, som den ogsaa her siger Nej til det falske, som den finder. 2.) Ligesom den sande Toleranse ikke er blind for Sandheden og Kristenlivet hos andre, saa er den heller ikke blind for den rette Maade, hvorpaa den bør gaa frem i Striden og de Brydninger, der finder Sted. Den ser ikke i sine kirkelige Naboer — med mindre de er helt ukristelige — en Hob af Modstandere, der fra først til sidst ere Fjender af Sandhed, den ser meget mere Brødre, der om de blive overbeviste om sin Vildfarelse i dette eller hint, vil inderlig glæde sig. Den ser i dem en søgende Skare, der vil Sandhed og derfor søge den. Dette og andet lignende bidrager til, at den sande Toleranse aldrig i nogen Strid farer frem paa den bittre Maade, der, om den end siger Sandhed, snarere støder den vildfarende fra sig end vinder ham for Sandhed. Vi hører ikke Udbrud som dette: „Dette og hint Samfund er undfanget, født og døbt af Djævelen." Hvad der her kommer i Betragtning og ønsker Fremgang er Sandhed, og at den fejlende og vildfarende kan vindes for den, og det saaledes, at et sand kristeligt Liv, næret af Sandhed, kan blomstre ungdomsfrisk.

St. Paul Nebraska, den 18de August 1886.

Til Redaktionen af „Stjernen":

Tillad mig atter Plads i Deres meget ærede Blad, for et kort Tilsvar til min gamle Ven, Hr. John Anderson fra Dannevirke, i Anledning af hans Angreb paa mig i „Stjernen"s No. 33, som synes at være foranlediget af en af mig tidligere skrevet Artikel i „Stjernen", hvori jeg tillod mig den Dumdristighed (som det synes af Hr. Anderson at blive betragtet) at anbefale mine Landsmænd, uanset tidligere Partibaand, at arbejde for Republikaneren, C. H. Van Wycks Gjenvalg for Forende Staters Senator, ved det kommende Valg i næste Legislatur. Jeg er forresten en Del paa det ubestemte med hvad Vennen Anderson egentlig mener med sit Indlæg i Sagen; thi endskjøndt han i Førstningen synes at være meget stødt over, at jeg har turdet vove at anbefale mine Landsmænd og givet dem Raad i politisk Retning, som en radikal Republikaner, synes vor Ven dog alligevel imod Slutningen af sin Artikel næsten at bekjende og indrømme, at Raadet ikke var saa helt galt endda, og udbryder endog: „For os Farmere er der jo ingen Fare for ham", og jeg skulde derfor ikke have taget til Gjenmæle, om det ikke havde været for Vennen Andersons Bemærkning i Begyndelsen af sin Korrespondanse, at jeg anbefaler mine Landsmænd „en Kurs i det politiske Farvand, jeg selv ikke har ifinde at følge." Dette kan næppe andet end af de fleste af „Stjernen"s Læsere blive betragtet som en personlig Fornærmelse, endskjøndt jeg gjerne vil tro og indrømme, at det ikke af Vennen har været tiltænkt som saadan. Altsaa, da jeg i den Anledning har set mig forpligtet til at svare Hr. Anderson, vil jeg samtidig med faa Ord besvare de forskjellige af ham fremsatte Ankepunkter.

Altsaa for det første: jeg betragter det næsten som overflødigt, men vil dog sige, at hvad jeg skrev i min Artikel: „Lidt om Politik", som Hr. Anderson har fundet saa meget at udsætte paa, at han ikke har kunnet holde det hos sig selv, men har maattet søge Luft igjennem „Stjernen"s Spalter, var hvert eneste Ord ærlig og oprigtig ment. Og jeg med det store Flertal af de republikanske Masser, er jeg overbevist om, troer fuldt og fast, at Nebraskas Frihedskjæmpe, C. H. Van Wyck, er Manden, vi burde søge at indvirke paa næste Legislatur at gjenvælge som sin egen Efterfølger i Forenede Staters Senat.

Med hvad Ret Vennen Anderson kan udbryde i Eksklamationer som denne: „Hvorledes tør P. Anderson vove at anbefale sine Landsmænd en Kurs i det politiske Farvand, som han ikke selv har ifinde at følge", er mig virkelig en uigjennemtrængelig Gaade. Ja min Ven, jeg er Republikaner af Prinsip og oprigtig Overbevisning, og skammer mig ikke ved at bekjende denne politiske Troesbekjendelse for mine Landsmænd saavel offentlig som privat. Jeg er Republikaner, fordi jeg betragter det republikanske Parties gamle Grundsætninger og Grundpiller, hvorpaa Abraham Lincoln valgtes som vor første republikanske Præsident, som et Mønstersystem for et frit Folk og en fri Regjering, valgt af et frit Folk. Jeg er Republikaner, fordi jeg anerkjender den Retfærdighedens og Frihedens Aand, som gjennemstrømmede det amerikanske Folk, Regjering og republikanske Præsident, Abraham Lincoln, under Trængselens Dage i 1861 — 65. Jeg er Republikaner, fordi jeg anerkjender den Forsonlighedens Aand, som gjorde sig gjældende i Rekonstruktionens Dage, som gjengav den slaaede og ydmygede Fjende fra Sydens solbeskinnede Lande Friheds- og Borgerrettigheder, straks efter Befrielsen af deres fire Millioner sorte Medborgere. Jeg troer paa at staa for Frihedens, Sandhedens og Retfærdighedens Grundsætninger til det Yderste; men saasnart Fjenden underkaster sig og ydmygt bekjender sin Fejl, tror jeg paa at række ham Forsonlighedens og Kjærlighedens udstrakte Haand til Fred og Forlig, som det republikanske Parti saa smukt gjorde gjældende under Rekonstruktionsperioden. Jeg er endelig Republikaner, fordi jeg anerkjender, og er taknemmelig, sammen med de store Skarer af os Indvandere fra de forkuede og underkuede og undertrykte europæiske Folkeslag, til det republikanske Parti for Hjemstedloven, som de gjennemsatte, uagtet Demokraternes rasende Modstand og derved skaffede os Udlændinge saavelsom de Indfødte, uden Hensyn til Politik eller tidligere Forholde, Andel i Amerikas udstrakte frugtbare Landstrækninger, til Hjem for os og vore Efterkommere. Se min Ven, dette er nogle af Grundene hvorfor jeg er Republikaner og ikke betragter det som nogen „Bommert" eller „Fornærmelse mod mine Landsmænd" aabent og ærligt at vedkjende mig samme. Hvorpaa Van Wycks Republikanisme er bygget, anfører „Stjernen" ligeledes i sidste No. 33 under Overskriften: „Ja det er Spørgsmaalet" med endel slaaende, vel træffende Grunde, som jeg vil anbefale Vennen at læse med oprigtig Opmærksomhed, og da disse her fremsatte Grundsætninger saa ganske stemmer med mine egne Anskuelser, tror jeg ikke at behøve at anføre flere.

For det andet: Hvorfor jeg udelukkende eller tilsidesættende al Partiskhed tør vove at anbefale mine Landsmænd Republikaneren Van Wyck, fremfor en Demokrat eller Antimonopolist? Dertil vil jeg svare: Fordi jeg troer at han netop er Manden, vi tiltrænge, dels for de i „Stjernen" anførte Grunde i Artiklen: „Ja det er Spørgsmaalet", dels fordi han i de 6 Aar, han har tjent Staten Nebraska i Forenede Staters Senator, har erhvervet sig et Navn for Ærlighed og Oprigtighed i at arbejde for Menigmands sande Vel, og imod de store Monopoler og Korporationers Undertrykkelser, hvilken ihærdige Virken skinner som en glimrende lysende Stjerne og har gjort hans Navn kjendt som en af de Forenede Staters mest glimrende Statsmænd, ikke alene herhjemme, men vi kan godt sige over hele Verden. Men siger maaske en eller anden orthodoks Partileder: Har han da i Gjerning bevist, at han fortjener denne Anerkjendelse, næsten alle hans Forslag er blevet begravet under store Majoriteter. Ja desværre, er det vel sandt, at vore to Huse for Tiden tiltrænge en Forøgelse af netop saadanne Mænd som C. H. Van Wyck, som ikke lade sig lede af Monopolernes glattungede Repræsentanter, eller om man tør sige, aabne Pengesække; thi at Korporationernes Pengemagt i de sidste Aar har havt alt for stor en Indflydelse i Kongressens Forsamlinger, er vist en af de vigtigste Aarsager, Ven Anderson, hvorfor saamange af Van Wycks Forslag ere faldne igjennem uden at blive til Lov; men, maa man dog ikke give ham den retfærdige Anerkjendelse, at han tilvisse har anvendt sin yderste Flid? For at anføre en Lov, som har set Dagens Lys, grundet paa Nebraska Senatorens Bestræbelser, vil jeg anføre Loven om Borttagelsen af mange Millioner Akres Land fra „Northern Pacific" og andre Banekompagnier, som havde fortabt disse, ved ikke at opfylde de Betingelser ved deres Baners Bygning, hvorpaa de var skjænket dem af Landets Regjering; begrundet paa denne Lov, opstaaet ved Vans Helteanstrængelser imod sine Modstandere, er disse mange Millioner Akres Land frataget Korporationerne, som havde tilranet sig disse, og lagt til Landets Public Domain, og mange tusinde Farmere, som nu bygge og bor derpaa, eller snarlig vil, kan takke Nebraskas Van for et frit, frugtbart og blomstrende Hjem. I Retfærdighedens Navn maa jeg vel spørge: hvad mere kan vi forlange af Manden, end at han arbejder af alle Livsens Kræfter henimod sit store Maal, fortjener det ikke vor udelte Anerkjendelse og Understøttelse som sande Borgere, Frihedsvenner og Elskere af vort adopterede Fædreland, og ikke at forglemme, ikke mindst for vor materielle Velfærds Interessers Skyld.

Fra Antimonopolisternes Side, saavel dem som høre til det republikanske, som det demokratiske Parti i Nationalpolitik, tror jeg ikke Van Wyck har meget at befrygte, da Van netop er hvad jeg altid har betragtet som en ægte udpræget Kjæmpe af en Antimonopolist, og derfor synes jeg virkelig at han absolut her maa finde Tilslutning.

At det demokratiske Partis Repræsentanter i næste Legislatur vil af alle Kræfter bekjæmpe Republikaneren Van Wycks Gjenvalg er jo en Selvfølge, som Vennen Anderson kun altfor godt ved, ikke tiltrænger min Benægtelse. Det ligger jo i Sagens Natur at de vil anvende deres fulde Styrke paa Valget af en af deres eget Parti, en „Demokrat", og kun i det Tilfælde, at det bliver dem klart, den absolute Umulighed at gjennemsætte en af deres egne, kan der være Tale om, at maaske en eller anden, naar det kom til Valget mellem Republikanere, vilde foretrække at kaste sin Stemme for Van fremfor Church Howe, Valentine eller hvilke andre Notabiliteter, det vil blive som stille sig imod vor Frihedsmand. Det er mig ogsaa fuldt bevidst, at der iblandt vore republikanske Partiledere og fremragende Politikere findes endel, som med Næb og Klør af alle Kræfter modarbejder Van Wycks Gjenvalg og sætter hele Maskineriets Værker og Hjul i Virksomhed, for om mulig, aldeles at bortslynge vor Antimonopolist, Menigmandsven, og sande republikanske Forkjæmper fra den politiske Valplads, og mærk vel, disse Anti Van Wyck republikanske Kjæmper er ganske vist ogsaa repræsenteret her hjemme i vort eget Howard County. Jeg vil gjerne med Glæde indrømme, at kun faa findes uden for St. Paul, men her i Howard Countys Metropolis, især blandt Lovens Fortolkere og Forretningskapitalisterne er de ganske talrigt repræsenterede, ikke at forglemme vor egen velsignede „Phonograph", som vist sidste Vinter blev angrebet af et stygt Anfald af St. Vitus Dands efter Tabet af sin Kjæledægge C. C.; idetmindste ser det ud, som om den i den sidste Tid stadig har foretaget fortvivlede Krumspring avet om paa den politiske Arena, og selvfølgelig ogsaa synes at skulle medistemme Ramaskriget imod den bedste Repræsentant i Washington som Nebraska nogensinde har havt; men det betragter jeg ingenlunde, Ven Anderson, som gyldig Grund, hvorfor Resten af os, skulde alle lade os forskrække og istemme, hvad der strider saa haardt imod Fornuften og vor egen sande Overbevisning.

Dernæst beder Ven Anderson mig lægge paa Hjertet det gamle Ordsprog: „Hvad som er godt for Gaasen er ogsaa godt for Gasen"? Ja vist, min Ven, hvis det er bestemt at vi ogsaa maa betragte dette gamle Mundheld fra et amerikansk politisk Standpunkt, indrømmer jeg gjerne dets Rigtighed; thi ligesom vore demokratiske Venner (endskjøndt de stred imod Vedtagelsen af alle Kræfter) fik samme Gode af den amerikanske Hjemstedslov, en af de første republikanske Institutioner, og da det ikke spørges Nybyggeren paa Landkontoret, ved Optagelsen af Land, om han er Republikaner eller Demokrat, men blot, om han vil love at blive amerikansk Borger, ligesaavist vil Van Wycks demokratiske Modstandere kunne nyde Godt af Tillægningen af de mange Millioner Akres Regjeringsland, som erholdes fra Banekompagnierne ved Vans Anstrængelser, som Republikanerne, og ligesaa sikkert vil vore demokratiske Venner blive medelagtige i efterfølgende retfærdige og velgjørende Love, som Vans Jernvillie i de følgende 6 Aar maatte kunne bryde Banen for. I Sandhed, den Mand arbeider, i Ordets fuldeste Betydning, for det Almenes Vel og ikke af Partihensyn.

Mærk! Mærk! Mærk

Paul Anderson,
Notary Public, Laan
og
Assurance, samt **Indkasserings Agent.**

Er altid ved Haanden til Tjeneste med at sælge Billetter, Verler, eller Post Ordres, til alle Pladser i Europa. Billetter sælges med den berømte directe:
„Thingvalla"
Hamborg eller
American Linie.

Laan paa Landejendomme besørges til laveste Rente. Alleslags Indkassering besørges prompt og bestemt. Assurerer Farm og Byejendomme mod Brand, Lynild, Storm og Cycloner, altid til Dagens laveste Priser i det velbekjendte:
German of Freeport Ill., eller Hartford of Hartford, Conn.
Assurance-Compagnier.
Kontor i C. A. Marshall & Co,'s Butik.

O. M. KNIPPLE,

vil sælge ligesaa billig som de der sælge billigst, alle Ting i

Manufaktur- og Colonial-Varer.

Klæder, Overfrakker,
Kjoletøjer, Kaaber,
Kufferter, Valiser,
Støvler, Sko,
Hatte, Huer,
etc. etc.

I min Butik forefindes altid et fuldstændigt Udvalg, af de bedste Varer, i alt til ovennævnte Fag henhørende Artikler, som anbefales til Dagens billigste Priser.

Farmernes Produkter saasom: Æg og Smør modtages og betales altid med Dagens højeste Pris.

O. M. Knipple.

I Henhold til Ovenstaaende tillader jeg Undertegnede, som er Commis for **Mr. O. M. Knipple.** at anbefale mig til mine ærede Landsmænd; mit Formaal er ved reel Behandling at vinde et æret Publikums Søgning, jeg haaber at I vil henvende Eder til mig for haad I behøver, da det vil være mig en Fornøjelse at forevise Eder vort Lager. Mine ærede Kunder bringer jeg herved min Tak for den Velvilie de har bevist imod mig i det gamle Aar, og ønsker jeg det samme maa blive overført paa det nye.

Ærb.
Søren Sørenson.

P. G. Shanström

har nu overflyttet deres store Varelager til det nye,
Elegante Butikslokale,
nylig opført af Andersen & Jacobson øst for Bennett's Urtekrambutik. Lageret omfatter et smagfuldt og komplet Udvalg i
færdigsyede Klæder, Hatte og Huer samt **Damers og Børns Fodtøj,**
der udbydes til yderst nedsatte Priser,
Unlad ikke
at undersøge dette udmærkede billige Lager, da man vil finde det til sin egen Besparelse at gjøre saa. Ærbødigst,
DEXTER & SHANSTROM.

M. Sjoholm
Apotheker,
— forhandler —
Uforfalskede Mediciner og Kemikalier,
Maling, Olie, Tojlette- og Fantasi Gjenstande.
☞ Lægers Anordninger udfyldes nøjagtig.
Dannebrog, — Nebraska.

Dannebrog
Flour Mill.
er nu i uafbrudt Virksomhed, siden det nye Dampværks Indlæggelse, og jeg er fuldt beredt paa at kunne ekspedere de af mine Kunder, som komme langvejs fra, hurtigt og prompt. Hvadenten I medbringer Hvede, Rug eller Majs til Formaling, vil I kunne faa Eders Mel med tilbage, og ikke nødsages til at gjøre en ekstra Tur til Møllen.
C. C. Rasmussen.

SG Send 10 Cts. for **32** elegante forteret Blomnerkort med eders Navn paatrykt. Send 4 Cts. i Frimærker for Prøver! Agenter ønskes over alt! Vore Kort sælges til laveste Priser.
Ingen Humbug.
CENTRAL CARD CO. EVANSTON, ILLS.

Uhort Godtkjøb
hos Jos. Glik, ved Siden af St. Paul Nat. Bank.

Drenges Dragter, før		$4.00	nu	$1.50
Dit.	Dit.	„ 8.00	„	3.50
Mænds Dragter,		„ 7.00	„	3.00
„	„	„ 10.00	„	5.00
„	„	„ 15.00	„	7.50
„	„	„ 20.00	„	10.00

Støvler, Sko, Manufakturvarer, Nipsgjenstande, Tæpper og Tusinde andre Gjenstande til Halvpris.

Enhver som kjøber for **$10.00,** faar en Gave af 12 Yards Tøj til en **ny Kjole,** ved Joseph Glik.

F. M. Crowell,
udlaaner Penge paa Landejendomme og Løsøre. Kontor: 2den Sal i Posthuset.